

תת"ע 2389/08/20 - מדינת ישראל נגד מוניר אבו מוצלח

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2389-08-20 מדינת ישראל נ' אבו מוצלח
תיק חיצוני: 14120616256

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוניר אבו מוצלח

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם ביום 7/3/21.

הנאשם עותר לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו. לטענת הנאשם הוא לא קיבל זימון לבית המשפט, לא עברו ולא בעבור בא כוחו.

הנאשם מוסיף וטען כי ייגרם לו עיוות דין מאחר והוא מכחיש ביצוע העבירה ומוסיף ומעלה טענות נגד גרסת השוטרי.

המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הנאשם זומן כדין, המסירה הודבקה על הדלת בעקבות סירובו לקבלה. כן הוסיפה המשיבה, כי המסירה לא נשלחה לבא הכוח מאחר ולא היה ייצוג מטעמו בתיק, וכי אין בפיו של המבקש טענות הגנה.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

אכן כפי העולה מאישור המסירה הסרוק בתיק, ההודעה הודבקה לאחר סירוב. יחד עם זאת חתימתו של המוסר ברורה דיה על מנת לזהות את שמו של המוסר, שמו של המבקש ותאריך המסירה נרשם - 24/10/20, והכתובת המצוינת על אישור המסירה היא כתובתו של הנאשם (לרבות ציון מספר תעודת הזהות שלו) ולא נטען אחרת. כידוע "כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פסקה 35 (25.3.2018)).

הנאשם בבקשתו כלל לא התמודד עם אישור המסירה, טען בעלמא כי לא קיבל זימון, אף לא צירף תצהיר מטעמו לתמיכה בטענה עובדתית זו. טענות מעין אלה המועלות בעלמא וללא תימוכין- אין לקבל (ר' הדברים המצוטטים מעניין סאלם לעיל).

הדברים האמורים נכונים אף לגבי אישור המסירה של גזר הדין שחזר גם כן בציון "סרב לקבל- הודבק" וזאת בתאריך 18.3.21. בהינתן שגזר הדין נמסר כדין, כלל לא התייחס הנאשם בבקשתו לסיבת השיהוי בהגשת הבקשה דנן, אשר מוגשת כעבור ארבעה חודשים מקבלת גזר הדין. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982).

הנאשם אף לא פירט בבקשתו מה הם נימוקי הגנתו, כך שלא טען דבר בעניין "עיוות הדין" שנגרם לו, היינו גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור, וטענות בעלמא אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ד אלול תשפ"א, 22 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.